

Rob van Woerden: 'In elke crisis schuilt een kans' Uitgegeven in eigen beheer, Nijmegen 2008. ISBN 9789086801060 (Dwarslaesie/ Ongeval/ Revalidatie/ Blaaskanker/ Goed Leven/ Heel de mens/ Spiritualiteit/ED/1) Zie ook www.romarije.nl Bestellen: vdaa@planet.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Autobiografie van Rob van Woerden waarin hij beschrijft hoe zijn leven verlopen is, nadat hij als gevolg van een ongeluk een hoge dwarslaesie opliep. Hij werd volledig van zorg afhankelijk. Dik, goed leesbaar boek van 305 pagina's met vele mooie overpeinzingen, observaties over en beschrijvingen van mogelijkheden en moeilijkheden die Rob van Woerden gedurende zijn leven met deze dwarslaesie tegenkwam.

Over de schrijver:

Rob van Woerden (1936) groeide op in een gezin met 6 kinderen waarvan hij de derde oudste was. In 1961 liep Rob van Woerden na een duik in de Amstel een hoge dwarslaesie op, waardoor hij zijn leven lang verlamd zou blijven en afhankelijk van zorg. Dat weerhield hem er niet van naast zijn HTS opleiding een studie psychologie af te ronden en op verschillende plekken te werken. Uiteindelijk jarenlang als psychotherapeut te Nijmegen. Rob van Woerden heeft sinds 1967 een relatie met Marijke. Zie ook: <http://www.rodeloper.net/rvanwoerden.htm>

Korte Beschrijving:

Rob van Woerden begint het boek met een beschrijving van hoe het ongeluk gebeurde en hoe hij in het Wilhelmina Gasthuis bijkwam nadat hij geopereerd was. Hij beschrijft wat er daarna gebeurde, hoe zijn familie werd gealarmeerd, en na de opname in het ziekenhuis ging revalideren in een militair revalidatiecentrum in Doorn. Daarbij gaat hij in op gebeurtenissen en personen die voor hem belangrijk zijn geweest, beschrijft hoe hij met andere revalidanten een band kreeg en wat zij uitvraatten.

Zijn relatie met Eva liep stuk en hij ging, na de periode in het revalidatiecentrum, terug thuis wonen. Toch wilde hij graag zelfstandig wonen, iets wat lukte met een uitkering van een ogenvallenverzekering. Rob gaat samen met zus Therese, haar man Jos en hun kind in Nijmegen wonen, en psychologie studeren. Uitgebreid wordt toegelicht welke mogelijkheden en moeilijkheden Rob in zijn dagelijkse leven tegen kwam. Hij beschrijft hoe hij met vrienden omging, zijn studie kon afmaken, ging werken. Wat hij daarbij voor hulp nodig had en hoe dat geregeld werd. Welke verschillende hulpverleningsrelaties hij had. Wat hij daarbij waardeerde en problematisch vond. Hij vertelt hoe hij Marijke ontmoette, een intiemere relatie tussen hen groeide, zij een stel werden, ook al adviseerde zelfs zijn eigen vader Marijke er niet aan te beginnen. Welke gezamenlijke interesses en werkzaamheden zij hadden en hebben, onder andere diverse reizen naar Spanje.

Het lukte hem jarenlang betaald werk uit te voeren en zelfs na zijn pensionering als psychotherapeut door te gaan.

In 1999 werd bij hem blaaskanker geconstateerd, waarvoor hij geopereerd werd en succesvol behandeld.

Hij licht in het boek ook toe hoe hij tegen spiritualiteit en geloven aan ging kijken. Tenslotte is aan het eind van het boek een heel hoofdstuk gewijd aan zin vinden versus zin geven.

Wat viel op:

Doordat Rob van Woerden uitgebreid ingaat op verschillende situaties waarin hij verkeerde, staan er vele mooie observaties over die situaties verschillende hulpverleningsrelaties en waarom die al dan niet bij hem paste, hulpmiddelen die hem hielpen et cetera. Een bron aan informatie soms schokkend over vooroordelen die er bestonden, soms ontroerend, humoristisch, of ook persoonlijk oplossingen voor problemen schetsend als kinderloosheid, maar met een nuchtere toon beschreven, waarin enige zelfkritiek niet ontbreekt.

Citaten:

Pag.82: (zus Therese) ‘Ten slotte: Het feit dat Rob zelf zegt de juiste mensen op het juiste moment tegen te zijn gekomen zegt meer over hemzelf dan over deze mensen!’

Pag.93: Bep

Deze Bep neemt de scepter van mijn zus over op een wijze zoals dat een gedegen verpleegster in die jaren betaamt: in uniform. Jazeker! (...) “ Distantie”, zegt ze, “hoort bij dit werk. Wij hebben ieder onze plek maar te kennen”. Kortom de relatiedefinitie is gezet. Met zo’n professionele, afstandelijke, maar ook asymmetrische verhouding krijg ik in mijn eigen woon en leefruimte voortaan dus te maken denk en vrees ik. Een sfeer die voor mij meer weg heeft van overleven dan van leven.’

Pag. 121: ‘Mijn vader brengt Marijke naar Bilthoven met zijn eigen auto en praat daar nog een uur op haar in. Hij zegt haar ter plaatse in dat gesprek: “ Zo, dit was de vakantie, en vergeet hem nu maar.’

Pag.213: ‘Keer op keer word ik op ondubbelzinnige wijze gedwongen mij op de consequenties en moeilijkheden bij iedere onderneming te beraden. (...) Ik vind het langzaamaan denkbaar dat deze terugkerende problemen niet voor niets op je pad komen. Ze vragen om er mee aan de slag te gaan. (...) Het idee van zonden begaan in vorige levens waar we nu in een nieuw leven voor moeten boeten, is niet minder bizar en liefdeloos, dan het zondebesef uit de christelijke religies. (...) Kortom ik kom er niet uit, maar ‘het’ blijft mijn aandacht vragen.’

En verder: inkijkje, zie <http://home.planet.nl/~woerdo27/iecsek.htm?pg=1&>

Extra: <http://home.planet.nl/~woerdo27/geinterviewd.htm>